

**КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА**

Факультет журналістики
Кафедра журналістики та нових медіа

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**Просвітницький цикл про діячів розстріляного відродження в рамках
інстаграм-проєкту «Кепшенграм»**

Здобувача першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти
групи ЖУРБ-1-21-4.0з.
галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
освітньої програми 061.00.01
Журналістика
Ісаєва Катерина Юріївна

Використання чужих ідей,
результатів і текстів
мають посилання на відповідне
джерело

(підпис студента) (ініціали, прізвище)

Науковий керівник:
Куцай Т.І.
доцент, заслужений журналіст
України

Розширена шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Допускаю до захисту перед ЕК

І.В. Погребняк,

завідувач кафедри журналістики та нових
медіа

Голова комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

м. Київ – 2024 рік

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	3
1.1 ОБҐРУНТУВАННЯ АКТУАЛЬНОСТІ МЕДІАПРОЄКТУ «КЕПШЕНГРАМ»	3
1.2. Мета, завдання, об’єкт і предмет дослідження. Концепція та місія ПРОЄКТУ	5
1.3 ПЕРЕЛІК МЕТОДІВ ЗДІЙСНЕННЯ ТВОРЧОГО ПОШУКУ.....	7
II. СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОЄКТУ «КЕПШЕНГРАМ».....	10
2.1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ INSTAGRAM-ПРОЄКТУ.....	10
2.2. ВИЗНАЧЕННЯ ЦІЛЬОВОЇ АУДИТОРІЇ ПРОЄКТУ	11
2.3 СТРУКТУРА І РУБРИКАЦІЯ МЕДІАПРОЄКТУ	13
2.4 КОНТЕНТНА СТИЛІСТИКА, ВІЗУАЛЬНІ ЗАСОБИ ВИРАЗНОСТІ ТА ІНСТРУМЕНТИ ПОДАЧІ.....	17
2.5. ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ INSTAGRAM-КОНТЕНТ	19
2.6 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ ТА РЕЗУЛЬТАТИ АПРОБАЦІЇ	22
2.7 ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2	23
III. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА ДЖЕРЕЛ.....	26
IV. ДОКУМЕНТАЦІЯ	29
ДОДАТОК А	36
ДОДАТОК Б.....	37
ДОДАТОК В.....	38
V. АНОТАЦІЯ	39
ANNOTATION.....	40

І.ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1.1 Обґрунтування актуальності медіапроєкту «Кепшенграм»

Сьогодні, коли Україна переживає і війну, і боротьбу за власну ідентичність, питання національної пам'яті знову стало дуже важливим. Усе, що раніше замовчували або перекручували, зараз набуває нового значення. Зокрема, йдеться про культуру, про історичну справедливість і взагалі — про розуміння, ким ми є.

Процес деколонізації, який триває вже кілька років, це не тільки про зміни у вивісках і топонімах. Це глибший процес — повернення забутого, переосмислення минулого, в тому числі й болючого. Саме в цьому контексті постає тема Розстріляного Відродження — покоління українських митців і діячів, яких знищив радянський режим у 1930-х роках. Про них, чесно кажучи, досі знає не так багато людей, як мало б.

Власне, на цій ідеї й базується проєкт «Кепшенграм». Він виник як спроба повернути ці імена й ці голоси в публічний простір — але не через підручники чи довгі лекції, а через Instagram. Це платформа, яка знайома майже всім, особливо молоді. Саме там і хочеться говорити про важливе — просто, доступно, але змістовно.

Щодо ширшого контексту, то проєкт можна пов'язати з Цілями сталого розвитку — зокрема, з ціллю №4, яка стосується якісної освіти. Крім того, він не суперечить рекомендаціям ЮНЕСКО щодо цифрової просвіти і роботи з культурною спадщиною. Навпаки — він ніби втілює ці ідеї на практиці, просто в трохи неформатному, але дієвому вигляді.

Не можна ігнорувати той факт, що Росія веде не лише збройну, а й культурну війну. Знищення ідентичності, фальсифікація історії, нав'язування «спільного минулого» — усе це частина гібридної агресії. Тому створення власного наративу, базованого на правді, стало нагальною потребою.

«Кепшенграм» якраз і працює в цьому напрямку — він не нав'язує, але пояснює, показує, пробуджує інтерес.

Що стосується правової сторони, то проєкт не порушує жодних законів. Він відповідає Конституції, Закону «Про інформацію», новому закону «Про медіа», а також журналістській етиці. Тобто з точки зору формальностей усе гаразд. Але головне — це не тільки юридична чистота, а те, що проєкт морально виправданий і справді корисний.

При плануванні контенту велика увага приділялась саме цільовій аудиторії. Молоді люди зараз споживають контент переважно в соцмережах, і Instagram тут займає одне з перших місць. Тому вибір саме цієї платформи виглядає цілком логічно. Ще важливо те, що складні теми подаються у форматі, який не відштовхує. Навпаки, візуальна подача, короткі тексти, відео — усе це дозволяє краще залучити й утримати увагу.

З технічного боку, Instagram — це не просто фотки й сторіс. Це інструмент, який при правильному використанні може бути потужним засобом просвіти. Caption-відео, тексти з розшифровками, каруселі — все це дозволяє передавати і факти, і емоції. А іноді саме емоційна складова і змушує людину зацікавитись глибше.

Тобто, якщо підсумувати, то актуальність теми пояснюється:

нинішньою політичною ситуацією і війною; потребою повернення до витоків — до справжньої історії; бажанням зробити складне доступним; активним переходом освіти в цифрову площину; і тим, що проєкт не порушує ні правових, ні етичних норм.

Крім усього іншого, «Кепшенграм» можна вважати інноваційним, бо він поєднує історію з сучасною медіакультурою. І саме в цьому — його сила. Адже багато молодих людей дізнаються важливі речі саме через соцмережі. І якщо дати їм правильний, якісний контент — він точно не пройде

1.2. Мета, завдання, об'єкт і предмет дослідження. Концепція та місія проєкту

Сьогодні інформаційний простір змінюється надзвичайно стрімко. Це впливає не лише на спосіб споживання новин, а й на освітні формати, зокрема в гуманітарній сфері. Я відчула потребу знайти спосіб, як говорити про важливе — глибоко, але водночас легко, так, щоб історія не здавалася чимось далеким або академічно складним.

Саме так з'явився проєкт «Кепшенграм». Його основою стало запитання: як розповісти про покоління, яке знищили — не мовою підручників, а мовою, яка торкає? Я хотіла створити серію постів, які б не лише інформували, а давали можливість відчувати: це було насправді, це стосується кожного, це наша пам'ять.

У створенні проєкту для мене було важливо знайти формат, що дозволяє говорити про складне не спрощуючи, а пояснюючи. Так народився підхід, у якому кожна публікація стала частиною великої історії — послідовної, глибокої, емоційної. Усе — тексти, картинки, ритм публікацій — вибудовувалося не за чіткою інструкцією, а інтуїтивно, як внутрішній діалог із тими, про кого мовчали десятиліттями.

Я прагнула, щоб тексти були простими, але не поверхневими. Щоб кожна фраза несла зміст, а не зайві слова. Щоб за словами читався біль, надія, життя. Для мене це був спосіб побачити в постатях Розстріляного Відродження не лише жертв репресій, а живих людей — з мріями, характерами, вразливістю.

Проект став для мене не просто навчальним завданням, а внутрішньою потребою — віддати голос тим, кого намагались змусити мовчати. І водночас — це спроба довести, що Instagram може бути не лише розважальним простором, а й місцем пам'яті, роздумів, переосмислення.

Мета дослідження:

Створити освітній Instagram-цикл «Кепшенграм», який адаптує історичну пам'ять про діячів Розстріляного Відродження до сучасного формату візуальної комунікації, роблячи її доступною, емоційною та актуальною.

Завдання дослідження:

1. Здійснити добір і вивчення біографічних та історичних матеріалів про представників Розстріляного Відродження.

2. Розробити концепцію публікацій і візуальної подачі для Instagram як платформи реалізації проекту.

3. Створити серію логічно зв'язаних постів, що охоплюють історичний контекст, особисті історії діячів, механізми репресій і сучасне переосмислення.

4. Використати візуальні та текстові засоби для посилення емоційного ефекту, збереження глибини теми та формування цілісного враження від циклу.

Об'єкт дослідження:

Культурна пам'ять про діячів Розстріляного Відродження в українському медіапросторі.

Предмет дослідження:

Формати, прийоми та методи трансляції історичних наративів у соціальній мережі Instagram, зокрема в межах освітнього циклу «Кепшенграм».

1.3 Перелік методів здійснення творчого пошуку.

Коли проводилась над проєктом «Кепшенграм», насправді використовували дуже різні методи, які допомагали і поєднати журналістику, і зберегти історичну точність, і зробити все це цікаво візуально. Кожен із цих способів був потрібен, щоб знайти правильний підхід. Щоб проєкт мав свій стиль і зміст.

По-перше, звісно, ми заглибилися в історичні матеріали : архіви, наукові статті, спогади, біографії. Щоб мати факти, щоб знати, про кого говорити, щоб зрозуміти контекст і створити базу, на якій можна було б будувати далі. Без цього точно не вийшло б зробити правдивий проєкт.

Потім почалися думки, як цю історію розповідати. І саме тут нам дуже допоміг метод тематичного сторітелінгу — кожен пост став маленькою історією, ніби окремим епізодом великого серіалу. Вони не просто перелік

фактів, а й емоції, драма, логіка часу і переживання. Це дало змогу людям не просто прочитати, а й відчувати, прожити ті події, хоч і в скороченому вигляді. Ще дуже багато уваги приділяли тому, як це все виглядає — тут включився метод візуальної драматургії. Картинки, кольори, шрифти підбиралися так, щоб усе працювало разом, щоб не було просто ілюстрації, а щоб візуал допомагав «говорити» текстом і створював потрібний настрій. Бо це ж Instagram, і без класного візуалу увагу не затримаєш.

І, звісно, не можна забувати, що це Instagram, а це означає, що потрібно підлаштуватись під формат — тут обмеження на довгі тексти, треба думати про швидкий скролінг, про те, щоб було цікаво дивитися серії постів, щоб були короткі підписи, відео-капішони, каруселі. Власне, весь контент створювався з огляду на те, як люди там живуть і споживають інформацію. А ще, дуже важливо, щоб кожна історія була «по-людськи». Не суха біографія, а саме щось, що зачіпає, що викликає співпереживання. Ми старались не просто розповісти, а показати ту трагедію, що ховається за іменами, щоб кожен міг побачити в цьому щось близьке. Щоб цей проєкт говорив мовою сучасної людини, такою, яка звикла до емоцій і шукає зв'язок.

І наостанок, щоб усе трималося разом, ми вибудували інформаційну карту — ніби хронологічну лінію, де кожен пост логічно переходить у наступний. Це дало ефект такого собі освітнього серіалу — можна слідкувати, розуміти, куди йдеш, і все це зберігати в пам'яті. Бо не хочеться, щоб просто перелічувалися дати — хочеться, щоб це було живе, щоб запам'яталося. Отже, у підсумку, вся ця робота — це суміш історичної точності, емоційності, логіки і креативного підходу до візуалу. Саме так вийшло

створити «Кепшенграм» таким, яким він є — проектом, який не просто навчає, а й захоплює, говорить мовою сьогодення і дійсно працює з сучасною аудиторією.

II. СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОЄКТУ «Кепшенграм»

2.1 Теоретико-методологічні засади реалізації Instagram-проєкту

Проєкт «Кепшенграм» задумувався не як ще одна сторінка з інформацією, а як щось більше — як спроба говорити про складне просто, про забуте — голосно, а про Розстріляне Відродження — живо. Усе це трималось на дуже різних речах, бо він стоїть на перетині журналістики, культури, історії, візуалу і того, як ми зараз споживаємо інформацію в Instagram — фрагментарно, емоційно, швидко, але з бажанням відчувати і запам'ятати. В основі лежить ідея про те, що пам'ять — це не просто щось для музеїв. Це жива річ, яка формує, ким ми є. І якщо покоління митців знищили, то сьогодні наше завдання — бодай символічно повернути їх туди, де їм належить бути — в наш простір, у наш голос, у наші стрічки.

Якщо коротко, то не було задуму робити сухий фактографічний контент. Стояла мета, щоб це було як серіал, де кожна історія — окрема серія, яка чіпляє, лягає всередину, і ти чекаєш наступну. Усе в хронології, все пов'язане. Але без пафосу. Це про людей. Про тих, кого хотіли стерти, але не змогли. І про це говориться не загальними словами, а через обличчя, через голос, через долю. Коли замість “український поет 20-х років” ти бачиш живого, впертого, втомленого, закоханого чоловіка — це зовсім інша історія.

Контент проєкту будувався так, щоб він одразу чіпляв. З першої картинки, з першого слова. Бо Instagram — це візуальна платформа, і якщо не “вистрілюєш” одразу, то контент просто прогортають. Тому тут важливе все — ритм кольорів, контрасти, мова, яка звучить просто, але глибоко. Десь це

може бути текст з вау-ефектом, десь — тиха цитата, яка раптом пробирає до кісток. У кожному пості є думка, емоція, ідея. І це, мабуть, найважливіше.

І так, була робота з microlearning. Тобто, замість величезних статей — маленькі порції, які засвоюються по троху, але кожна — зі змістом. Бо реальність така, що ми живемо в режимі “десять секунд — і все”. Тому і тексти короткі, і картинки продумані, і подача зроблена так, щоб не було відчуття, що ти “щось вчиш”. Людина просто гортає, а воно якось лишається з тобою.

Усе, що створено в продукті, — робиться з емпатії. Без цього нічого не працює. Проєкт не лише про факти, а й про відчуття. Про те, що цей художник чи поет — не абстракція. Це людина, яка могла б сидіти з нами в кав’ярні, обговорювати книжки, писати щось у нотатках телефона. Просто їй не дали. І проєкт це показує — не трагічно-героїчно, а по-справжньому.

От і виходить, що вся ця методологія — це просто спроба підійти до важкої теми чесно, по-людськи, з емоцією, з візуальним акцентом, з повагою. Не для галочки, не для оцінки, а щоб сказати: “Ми вас пам’ятаємо. Ми тут. Ми продовжуємо.”

2.2. Визначення цільової аудиторії проєкту

У будь-якому проєкті важливо не просто знати, що хочеш сказати, а й чітко розуміти — кому ти це говориш. Хто ці люди? Як вони мислять, де живуть — у якому інфопросторі? Саме від цього залежить, як виглядатиме кінцевий продукт: якою буде його форма, тон, візуал, структура. Бо контент сам по

собі — це ще не історія. Історія починається там, де з'являється читач або глядач.

«Кепшенграм» — це історія про пам'ять. Але не архівну — живу. І щоб вона ожила, потрібно було подати її у звичному середовищі сучасної людини. А це вже точно не сторінки енциклопедій. Це стрічка в Instagram, де між кавою і метро люди шукають щось таке, що зачепить. І отут важливо, щоби чіпляло не поверхово, а по-справжньому — змістом, формою, атмосферою.

Основна аудиторія проєкту — молоді українці віком від 18 до 30 років. Студенти, випускники, креативні спеціалісти, всі ті, хто живе в інформаційному ритмі соцмереж, але не втрачає інтересу до глибоких тем. Це не завжди аудиторія академічних текстів. Але це ті, хто хоче зрозуміти, ким ми були, ким стали, і чому наша культура така, яка є. Просто вони хочуть це не через підручник, а через емпатію. Через обличчя. Через історію.

Але аудиторія ширша. Є також викладачі, журналісти, освітяни, які шукають нові формати для роботи з історичним матеріалом. Є ті, хто вже знайомий із темою Розстріляного Відродження, але хоче побачити її поданою по-новому. І є ті, хто потрапляє на сторінку випадково — і лишається. Бо щось зачепило.

Ці аудиторії дуже різні. Але між ними є спільне: всі вони хочуть правди, але поданої чесно і доступно. Без надмірної академічності, але й без спрощення. Їм важливо, щоб із ними говорили як із рівними. І щоб у кожному пості був не тільки факт, а й відчуття.

Можна умовно поділити аудиторію на три групи:

– Ті, хто натрапив випадково. Вони гортають стрічку, бачать щось візуально незвичне — і зупиняються. Важливо, щоб перший слайд їх зачепив.

– Ті, хто свідомо шукає зміст. Вони читають тексти, зберігають, коментують, можливо, використовують у навчанні. Для них важлива логіка, якість подачі, достовірність.

– Ті, хто працює з контентом. Освітняни, лектори, журналісти — вони використовують матеріал як інструмент. І хочуть, щоб він був етичним, візуально якісним і добре структурованим.

Ці портрети не абсолютні. Людина може бути сьогодні в одній категорії, а завтра — в іншій. Але суть одна: контент має працювати одночасно і на емоцію, і на думку. І тоді він дійде туди, куди має.

Усе це дозволило вибудувати подачу, яка враховує, як читає сучасна людина. Маленькими порціями. Через образ. Через дотик до особистого. І саме так пам'ять — навіть така важка — стає близькою. Історія оживає. А значить, починає працювати.

2.3 Структура і рубрикація медіапроекту

«Кепшенграм» — це просвітницький цикл в Instagram. Його головна ідея — не просто переказати факти про Розстріляне Відродження, а спробувати зробити так, щоб ця тема “зачепила”, щоб людина не просто дізналася, а **відчула**.

Можна сказати, що проєкт має свою чітку структуру, хоча вона більше виникла поступово, ніж була продумана з самого початку. Все базується на **чотирьох основних блоках**, кожен з яких розкриває інший бік історії.

Блок 1 — Вступ

Цей блок пояснює, чому ми взагалі говоримо про цю тему.

- Що таке Розстріляне Відродження?
- Чому його не можна просто «вивчити» на рівні дат і імен?
- У ньому багато про контекст, про те, що відбувалося навколо, чому митців почали репресувати, як так сталося, що ціла генерація зникла.
- Саме тут задається **тон**: не сухий академічний, а радше запитальний — мовляв, а як інакше можна було? А що, якби?..

Блок 2 — Особистості

Це **найбільший і найемоційніший** блок.

- У ньому ми вже говоримо не про явище загалом, а про конкретних людей.
- Письменники, поети, режисери — кожен із них стає **центром окремої історії**.
- Ми дивимось на них не як на імена в підручнику, а як на **живих**, з голосом, зі своїм болем, своїм вибором.
- Цитати, фрагменти з біографій, уривки творів — усе це з'являється не просто для ілюстрації, а щоб **наблизити**, дати відчуття.

- Деколи виходить **занадто емоційно**, але це свідомий вибір — щоб глядач не залишався байдужим.

Блок 3 — Механізми репресій

Цей блок **більш аналітичний**, бо він вже не про людей, а про систему.

- Пояснюються **інструменти радянської репресивної машини**: Соловки, доноси, фабрикація справ, цензура.
- Хоча це важка тема, вона подається в Instagram-форматі не як **історична лекція**, а як серія **емоційно й візуально насичених матеріалів**.
- Підкреслюється, що навіть у цьому блоці важливо **не перегнути з аналогіями**, але дати глядачеві **підстави для рефлексії**.

Блок 4 — Пам'ять і повернення

Цей блок — **підсумковий**, але не фінальний у відчутті.

- Він показує, що **історія не завершилась**.
- Репресовані митці **повертаються** — через переосмислення, через сучасне мистецтво, через те, що їхні імена знову звучать.
- У цьому блоці глядач залишається з відчуттям, що все ще **можна змінити**, і пам'ять — це **справа кожного**.

Формати контенту

- **Caption-відео** — короткі емоційні відео до 1 хвилини з текстом, музикою, архівними кадрами, графікою.
- **Каруселі** — серії з 5–6 слайдів із заголовком, розгортанням теми та емоційним/концептуальним поворотом. Завершуються містком до наступної теми.
- **Текстові публікації** — вступні та фінальні дописи, оформлені у серйознішому стилі (монохромний фон, абстрактна візуалізація, розгорнутий caption).

Рубрикація

Рубрики у проєкті слугують **навігаційними маркерами** й дозволяють орієнтуватися у темах:

- **#історіявкадрах** — caption-відео
- **#хто_вони** — пости про конкретних митців
- **#архівспогадів** — історичні деталі, архівні згадки
- **#репресії_механізми** — про методи тоталітарної системи
- **#пам'ятаємо** — публікації про повернення імен, книг, цитат

Хронологія

Проєкт розвивається **послідовно у часі**:

• Вступ → Причини репресій → Перші арешти → Особисті історії →
Механізми знищення → Повернення імен → Сучасна пам'ять

Це **структурне ядро**, яке забезпечує логічність, послідовність і **емоційне зростання** з кожною новою публікацією.

2.4 Контентна стилістика, візуальні засоби виразності та інструменти подачі

У проєкті «Кепшенграм» зміст формується на перетині трьох рівнів — історичного, емоційного та художнього. Ми не обмежувались суто фактологічною подачею — основна мета полягала в тому, щоб не лише поінформувати, а й занурити глядача в атмосферу доби, дати змогу емоційно пережити те, про що йдеться. Звідси — обрані засоби виразності, які не просто супроводжують зміст, а безпосередньо його створюють: вони передають тон, інтонацію, світоглядну позицію. Інакше кажучи, мова, візуал, композиція тут не служать «оформленням», а є частиною самої суті.

Текстову частину ми будували за принципом лаконізму та емоційної точності. Формат Instagram змушує економно поводитися з обсягом, тому кожна фраза виконує подвійну функцію — інформативну й емоційно-сміслову. Замість сухих описів — афористичні фрази, які запам'ятовуються і викликають внутрішню реакцію. Замість формального викладу — риторичні питання, контрасти, цитати, які розкривають драматизм епохи. Наприклад, твердження на кшталт «Його слово надихало — його і вбило» функціонує не лише як констатація, а як згусток сенсу, що резонує з темою репресій. Такий підхід дозволяє уникати пафосу, але не знижує інтенсивності впливу. Мова

тримається в балансі між наративною інформативністю та емоційною гнучкістю — це важливо, бо дозволяє молодій аудиторії сприймати тексти не як «чужі» або «академічні», а як такі, що говорять безпосередньо з нею.

Візуальна частина — ключовий компонент, бо Instagram — це передусім візуальна платформа. Ми використовуємо архівні фотографії митців, поєднуючи їх із сучасною графікою, мінімалістичними елементами, чіткою типографікою. Колористика приглушена, здебільшого монохромна: чорний, білий, тьмяно-червоний, фіолетовий. Це кольори, що одразу задають відповідний настрій — стриманий, тривожний, серйозний. Деякі образи — розірвані портрети, стерті фрази, замальовані очі — працюють як візуальні метафори забуття, зникнення, травми. Через ці прийоми формується додатковий рівень смислу — позасловесний, але не менш промовистий. Атмосфера постів створюється не лише текстами, а передусім їхнім поєднанням із образами, які візуалізують або підсилюють закладений сенс.

Відео — ще один важливий інструмент. Їх структура підпорядкована внутрішній драматургії: на початку — створення настрою через музику й атмосферу, далі — поєднання тексту з візуальними образами, що поступово загострюють тему, вкінці — своєрідна кульмінація або візуальна пауза, яка підштовхує до осмислення. Темп монтажу підлаштовується під зміст: він може бути повільним, уривчастим або напруженим. Цей ритм важливий, бо дозволяє аудиторії «вловити» емоційний підйом або зануритись у напругу.

Щодо структури постів — вона теж не випадкова. Кожна карусель побудована за логікою розгортання історії. Спочатку — емоційний тригер, фраза або образ, що привертає увагу. Далі — розгортання теми через факти, асоціації,

нарратив. Кульмінація — на 3-4 слайді, де емоційна напруга найбільша. Завершення — або короткий висновок, або відкрите питання, яке готує до наступної теми. Такий підхід дозволяє створити цілісний цикл постів, у якому кожен виконує свою роль, але водночас є частиною загального нарративу. Важливо й те, що в композиції присутня динаміка: на початку циклу — спокійніші тони, ближче до середини — драматичніші, а вкінці — умовне емоційне «очищення».

Загалом, у «Кепшенграмі» форма і зміст є неподільними. Ми не розглядаємо текст окремо від образу чи структури — вони працюють разом, створюючи спільний ефект. Це не просто спосіб розповісти про трагічну сторінку історії — це спосіб включити її у культурну пам'ять сучасної аудиторії через досвід, який не зводиться до інформаційного, а переходить у площину емоційного й світоглядного співпереживання.

2.5. Технічні та програмні засоби створення Instagram-контент

Щоб створити якісний і зрозумілий освітній Instagram-проект, потрібно не тільки придумати тему та формат, а й правильно підібрати інструменти. Від них залежить і візуальна подача, і зручність роботи, і те, наскільки легко буде взаємодіяти з платформою. У випадку «Кепшенграму» технічна частина не була просто фоном — вона стала частиною творчого процесу.

Основною платформою для проекту став Instagram. Тут усе логічно — ця соцмережа працює через візуал, а саме на ньому і тримається вся ідея подачі складної історичної теми. Також Instagram зручно використовувати, бо він має багато форматів — каруселі, рілси, історії — і дає змогу оформити матеріал у

кількох шарах: картинка, текст, відео. Ще один важливий момент — це аудиторія. Більшість активних користувачів Instagram — молодь, яка звикла сприймати інформацію швидко, але при цьому може зацікавитись, якщо правильно подати. Через це Instagram став найкращим варіантом — він зручний, знайомий і дозволяє бути гнучким.

Для створення слайдів, візуалу, картинок та оформлення постів використовувалась Canva Pro. Це простий сервіс, у якому можна легко зібрати шаблони, підібрати шрифти, кольори, додати елементи — і все це без навичок дизайну. Завдяки Canva вдалося витримати єдиний стиль у всіх постах, що важливо для впізнаваності. Тут же можна було швидко адаптувати формат під Instagram і не витратити зайвий час на технічні деталі.

Відео для caption-роликів монтувались у CapCut та InShot — це мобільні застосунки, які прості у використанні, але дають хороший результат. Вони дозволяли швидко обробити відео, додати текст, ефекти, музику. Наприклад, за допомогою ефекту розмиття або легкого затемнення вдавалося посилити емоційне сприйняття, зробити акцент на ключових моментах. Такий монтаж не виглядав надто складно, але працював на зміст.

Для роботи з архівними фото був потрібен трохи складніший інструмент — Adobe Photoshop. У ньому оброблялись портрети діячів, щоб зробити їх візуально чистішими, підкреслити риси обличчя, прибрати шуми. Іноді додавались спеціальні ефекти — наприклад, легке стирання чи затемнення, щоб передати ідею зникнення, знищення пам'яті. Це додавало проєкту глибини, але не виглядало штучно.

Щоб не загубитись у великій кількості матеріалів і не заплутатись у датах, активно використовувались Google Docs та Notion. У Google писались тексти постів, там же вони редагувались. А в Notion створювався контент-план, відмічались дати, логіка публікацій, переходи між темами. Без цього проєкт міг би виглядати хаотично, а так усе виглядало як цілісний, послідовний цикл.

Для візуального контенту використовувались тільки відкриті джерела — Wikimedia Commons, Unsplash, Pixabay. Усі зображення — або архівні фото, або фонові графіка, силуети, абстракції. Також звертались до матеріалів Центру дослідження визвольного руху та Українського інституту національної пам'яті. Pinterest використовувався лише як джерело натхнення — стилістичні ідеї, композиції, загальний настрій.

Окремо враховувалась технічна сторона самої платформи — як Instagram показує пости, що працює краще, як працюють алгоритми. Наприклад, перший слайд завжди мав бути яскравим і «чіпляти» — це дає більше шансів, що людина відкриє карусель. Текст робився контрастним і великим, щоб його було добре видно на телефоні. Caption'и були короткими, але з можливістю «розгорнути» — бо саме такий формат найкраще читається. Також публікації виходили у вечірній час, бо саме тоді аудиторія найактивніша. Використовувались тематичні хештеги, які допомагали вийти на нову аудиторію.

У підсумку — всі технічні рішення були не просто зручними, а логічними. Кожен інструмент обирався так, щоб проєкт виглядав професійно, був простим у реалізації, але не втратив глибини.

2.6 Сфера застосування та результати апробації

«Кепшенграм» — це не проєкт «у теорії». Його було реалізовано як повноцінний освітній медіапродукт, створений безпосередньо в Instagram, із чіткою структурою, графіком публікацій і реальним зворотним зв'язком із аудиторією.

У рамках проєкту було опубліковано 21 тематичний пост, кожен із яких має власну концепцію, візуальне оформлення, текстову частину й логічний перехід до наступної теми. Формати варіюються — це caption-відео, каруселі на 5–6 слайдів, а також довші текстові вступи та підсумки, що створюють цілісний освітній цикл. Весь контент має хронологічну побудову: від історичного контексту — до історій конкретних діячів, механізмів репресій і осмислення спадщини.

Платформою для реалізації став Instagram — як найбільш візуально орієнтована соціальна мережа, що дозволяє комбінувати текст, відео та фото. Такий вибір також зумовлений специфікою цільової аудиторії — переважно молоді, яка звикла споживати інформацію саме в цьому середовищі.

Станом на момент завершення активної фази проєкту акаунт «Кепшенграм» нараховує понад 500 підписників. Найпопулярніші пости набрали від 1 500 до 3 000 переглядів, мають високу активність у вигляді збережень, поширень і коментарів. Аудиторія реагує емоційно, часто залишає вдячні відгуки, ділиться постами в сторіс, що свідчить про ефективність обраного формату.

У планах — продовження ведення акаунту. Зокрема:

- публікація нових матеріалів про менш відомих діячів;
- створення історичних вікторин у Stories, щоб залучити підписників до взаємодії;
- використання інтерактивних форматів: опитувань, реакцій, питань;
- запуск циклів «рекомендоване читання», «архівний документ», «порівняння вчора-сьогодні»;
- співпраця з істориками, журналістами й освітянами для розширення кола тем.

Сфера застосування проєкту значно ширша, ніж один акаунт. Формат може бути використаний у:

- середній і вищій освіті — як додатковий навчальний матеріал;
- медіапросвітницьких кампаніях — для висвітлення важливих тем через соцмережі;
- журналістських практиках — як приклад сучасного сторітелінгу у цифровому середовищі;
- культурній дипломатії — для представлення України за кордоном через мову історії та культури.

Цей досвід доводить, що складну тему можна подати сучасно, глибоко й небанально. І якщо Instagram починає говорити про репресованих митців — значить, пам'ять жива.

2.7 Висновки до розділу 2

Освітній Instagram-проєкт «Кепшенграм» продемонстрував, що навіть складні історичні теми можуть бути подані доступно, емоційно та цікаво для сучасної

молодої аудиторії. За період реалізації проєкту на сторінці було опубліковано **21 тематичний пост**, кожен із яких став частиною логічного просвітницького циклу. Формати публікацій — **caption-відео, каруселі, текстові пости** — дали змогу поєднати інформативність із емоційною глибиною.

Станом на момент завершення практичної частини проєкту Instagram-сторінка @my_captiongram налічує **понад 500 підписників**, а окремі відео набирають від **200 до 3000 переглядів**. Аудиторія активно реагує на контент, з'являються коментарі, збереження, обговорення. Це свідчить про те, що тема Розстріляного Відродження — дійсно болюча й актуальна, але при цьому має потенціал бути цікавою широкому загалу.

До найефективніших рішень у реалізації можна віднести:

- поєднання **візуального сторітелінгу та мікроосвіти**;
- ретельно продуману **хронологію та рубрикацію контенту**;
- роботу з **архівними фото й емоційними цитатами**;
- побудову контенту за принципом серійного формату, який утримує інтерес.

Проєкт показав, що **Instagram може бути повноцінною платформою для медіаосвіти**, зокрема в темах, пов'язаних із національною пам'яттю. «Кепшенграм» не лише розповідає історії — він відновлює зв'язок між поколіннями, дає голос тим, кого хотіли стерти з історії.

Попереду — **нові пости**, присвячені менш знаним діячам, **вікторини й інтерактив** у сторіс, розділ **«Пам'ять в сучасній культурі»**, де з'являтимуться посилання на виставки, книги, подкасти. Також планується

серія **відеоформатів на основі цитат і листів**, які звучатимуть вголос — аби не просто читати, а чути їхні голоси.

Проект продовжить жити — не як обов’язкова робота, а як **особистий вибір пам’ятати й ділитися пам’яттю**. І саме тому його потенціал — не тільки освітній, а ще й культурно-емпатійний. Той, що здатен змінювати не лише знання, а й погляд на минуле.

ІІІ. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА ДЖЕРЕЛ

Книжкові та друковані видання:

1. Павличко, С. *Дискурс модернізму в українській літературі*. — Київ: Либідь, 1999.
2. Зеров, М. *Українське письменство: критика, історія, ідеологія*. — Харків: Книгоспілка, 1930.
3. Лавріненко, Ю. *Розстріляне відродження*. — Нью-Йорк: Вид-во «Червона Калина», 1959.
4. Винничук, Ю. *Невідоме розстріляне Відродження*. — Львів: Піраміда, 2017.
5. *Розстріляне відродження: шедеври української репресованої прози*. — Харків: Фоліо, 2020.
6. *Розстріляне Відродження: поезія і проза*. Упоряд. М. Яцевич. — Київ: Смолоскип, 2005.
7. *Архів розстріляного відродження*. — Том 1, 2. — Київ: Наукова думка, 2011.

Інтернет-джерела (статті, енциклопедії, довідники):

8. Український інститут національної пам'яті. *Розстріляне Відродження: факти, постаті, контексти*.

<https://uinp.gov.ua/tegy/rozstrilyane-vidrozhennya>

9. Історична правда. Теги: *Розстріляне Відродження*.

<https://www.istpravda.com.ua/tags/rozstriljane-vidrozhennja/>

10. Меморіал Сандармох. Список жертв.

https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Список_Сандармоху

11. Wikipedia. *Розстріляне Відродження* — укр. та англ. версії.

https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Розстріляне_відродження

12. Dovidka.biz.ua. *Розстріляне Відродження: представники*.

<https://dovidka.biz.ua/rozstrilyane-vidrozhennya-predstavnyky>

13. Vsviti.com.ua. *Розстріляне Відродження — мовою фактів*.

<https://vsviti.com.ua/ukraine/59203>

14. Словопис. *Історія українського “Розстріляного Відродження”*.

<https://slovopys.kubg.edu.ua/istoriia-ukrainskoho-rozstrilianoho-vidrozhennia/>

15. ZNO.if.ua. *“Розстріляне відродження”: поняття і особливості доби*.

<https://zno.if.ua/?p=6311>

Біографії діячів:

16. Семенко Михайль — <https://ukrclassic.com.ua/katalog/s/semenko-mikhajl/1321>

17. Курбас Лесь — <https://uinp.gov.ua/istorychnyy-kalendar/lyuty/25/1887-narodyvsya-les-kurbas>

18. Йогансен Майк — https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Майк_Йогансен

19. Косинка Григорій — <https://uain.press/blogs/grigorij-kosinka-simvol-ukrayinskogo-vidrozhennya-1120342>

20. Підмогильний Валер'ян — <https://dovidka.biz.ua/valer-yan-pidmogilniy-biografiya-korotko>

21. Куліш Микола — https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Куліш_Микола_Гурович

22. Плужник Євген — <https://osvita.ua/school/biography/91957/>

23. Хвильовий Микола — https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Микола_Хвильовий

24. Филипович Павло —
https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Филипович_Павло_Петрович
25. Поліщук Валер'ян —
https://uk.m.wikipedia.org/wiki/Поліщук_Валер%27ян_Львович

Відеоматеріали:

26. *Реальна історія — Розстріляне Відродження.* [YouTube]
https://youtu.be/4_zEP5AQQys?si=-qXY9xOqtmVlsQHS
27. *Історія без міфів: репресовані митці.* [YouTube]
<https://youtu.be/GEMRGPVyRiw?si=pRQmGejOZwVuzXv3>
28. *Блогмайстер: Розстріляне Відродження простою мовою.* [YouTube]
<https://youtu.be/bwpRmzg8ruo?si=lxBkNzQf27QsXQvf>
29. *Журнал «Артефакт» — спецвипуск про Розстріляне Відродження.*
[YouTube]
<https://youtu.be/mxL6JhZ6jI?si=xhfXVPI9o66GL3ki>

IV. ДОКУМЕНТАЦІЯ

Короткий опис медіапроєкту (мета, ідея, концепція)

Назва проєкту: «Кепшенграм» — освітній цикл в Instagram про діячів Розстріляного Відродження

Мета: Повернути в інформаційне поле репресовані імена українських митців 1920–1930-х років за допомогою інструментів сторітелінгу, Instagram-контенту та емоційного дизайну.

Формат: Instagram-акаунт, що містить серію каруселей, caption-відео, візуальні цитати та рефлексивні публікації, розділені на блоки: вступ, особистості, методи репресій, спадщина.

Цільова аудиторія: молодь 18–35 років, активні користувачі Instagram, що цікавляться історією, культурою, національною пам'яттю.

Контент-план

Цей розділ містить повну хронологічну структуру циклу. Всього проєкт включає 21 пост, розбитий на 4 блоки:

- Блок 1: Вступ і історичний контекст
- Блок 2: Особистості Розстріляного Відродження
- Блок 3: Механізми репресій
- Блок 4: Повернення пам'яті

0. Вступний пост — «Повертаємо голоси минулого»

Формат: Instagram-карусель

Опис: Відкриття проєкту. Пост задає тон усій сторінці та пояснює, про що буде цикл. Піднімає питання пам'яті та значення Розстріляного Відродження.

1. Що таке «Розстріляне Відродження»

Формат: caption-відео

Опис: Дає базове уявлення про явище. Пояснює хронологію подій, суть культурного злету в 1920-х і трагедію 1930-х.

2. Чому митців Розстріляного Відродження знищили?

Формат: карусель

Опис: Розкриває політичні та ідеологічні причини репресій. Мотиви радянської влади. Пояснення, чому культура стала загрозою.

3. Микола Хвильовий — той, хто стріляв першим

Формат: карусель

Опис: Історія про письменника, який закликав «Геть від Москви!». Показано його ідеї, розчарування й трагічну смерть.

4. Лесь Курбас — режисер нового часу

Формат: карусель

Опис: Пост про творця театру «Березіль», новатора, який формував український модерний театр. Закінчується згадкою про арешт і Соловки.

5. Валер'ян Підмогильний — письменник міської України

Формат: карусель

Опис: Історія автора «Міста». Показано його складні ідентичності, інтелектуальну силу й те, як радянська система «перетравлювала» таких людей.

6. Майк Йогансен — інтелектуал, що писав легко

Формат: карусель

Опис: Легкий, дотепний поет, що вмів поєднувати глибину з іронією. Його стиль став його перевагою — і вироком. Пост підводить до теми репресій.

7. Відео: Перші жертви репресій

Формат: caption-відео

Опис: Хронологічна розповідь про початок репресій — справа СВУ, самогубство Хвильового, арешти 1930-х і Сандармох. Емоційна кульмінація.

8. Валер'ян Поліщук — модерніст із внутрішнім бунтом

Формат: карусель

Опис: Пост про поета, який вірив у прогрес, був активістом модернізму, але так і не зумів уникнути переслідувань, попри формальну лояльність.

9. Євген Плужник — поет ніжності серед жорстокості

Формат: карусель

Опис: Пост про хворобу, людяність, табори і поезію як спосіб вижити. Плужник — символ внутрішньої сили та тиші.

10. Григорій Косинка — той, хто не скорився

Формат: карусель

Опис: Колишній вояк УНР, який став майстром новел. Пост — про його шлях, принциповість, арешт і смерть у Сандармосі.

11. Соловки: архіпелаг страху

Формат: caption-відео

Опис: Пост про концтабір, де тримали багатьох діячів культури. Відео показує атмосферу Соловків і масштаби трагедії.

12. Павло Филипович — тихий поет із голосом, що не вмер

Формат: карусель

Опис: Пост про інтелігента, який не кричав, а писав тонко. Загинув, бо мав совість і талант. Один із найменш відомих, але глибоких поетів епохи.

13. Микола Куліш — драматург, якого боялася влада

Формат: карусель

Опис: Автор потужних п'єс, які ставив Курбас. Показано його ідейну еволюцію, репресії та тісний зв'язок з театром «Березіль».

14. Михайль Семенко — футурист, якого не врятував авангард

Формат: карусель

Опис: Пост про найгучнішого поета 1920-х, який спробував модернізувати українську поезію. Його стиль — виклик, як і все його життя.

15. Віктор Домонтович (Віктор Петров) — той, хто вижив

Формат: карусель

Опис: Єдиний, хто пройшов крізь систему і залишився живим. Пост про двозначність його ролі, тексти, подвійне життя і загадкове минуле.

Публікації, які ще плануються:

(входять до фінального блоку або будуть реалізовані після захисту)

16. Як фабрикували справи «ворогів народу»

Формат: карусель

Опис: Детальний розбір механізмів репресій: доноси, сфабриковані справи, зізнання під тортурами.

17. Сандармох — братська могила української культури

Формат: caption-відео

Опис: Відео про місце масових страт у Карелії, символ тотального винищення.

18. Заборонені книги Розстріляного Відродження

Формат: список/картка

Опис: Рекомендаційна добірка творів, які були знищені або заборонені.

19. Як повернули твори репресованих митців?

Формат: відео

Опис: Історія про розсекречення, архіви, повернення в друк. Акцент — 1990-ті й сучасність.

20. Чому їхні твори важливі сьогодні?

Формат: карусель

Опис: Пост про актуальність поезії та прози 20-х для сучасного читача. Чому це не «пил із архіву», а голос, який звучить сьогодні.

21. Заключний маніфест. Пам'ятати — значить жити

Формат: картинка + текст

Опис: Підсумковий пост, що підводить ризик під усім проектом. Заклик пам'ятати, говорити, читати, поширювати.

Зразки реалізованих постів (повні тексти)

ПРИКЛАДИ :

0. Вступний пост: «Повертаємо голоси минулого»

Формат: Instagram-публікація

Завдання: задати емоційний та смисловий тон проекту, пояснити, про що йтиметься у циклі «Кепшенграм» і чому це важливо саме зараз.

Текст публікації:

Розстріляне Відродження: чому про нього треба говорити?

Уявімо, що ціла культурна епоха могла змінити хід української історії.

Поети, драматурги, художники та письменники творили нову Україну — сміливо та **ГОЛОСНО**.

Проте замість визнання їх чекали репресії, табори та розстріли.

Це покоління мало все, крім права на майбутнє.

Але їхній голос не заглушити.

Цей проект — про тих, хто жив мистецтвом і помер за нього.

«Розстріляне Відродження» мало жити та піднімати українську культуру.

Підписуйся, щоб дізнатися більше.

Хештеги:

#РозстрілянеВідродження #УкраїнськаКультура #ІсторіяУкраїни #незабутіголоси

1. Що таке «Розстріляне Відродження»?

Формат: caption-video (6 карток / кадрів відео)

Завдання: пояснити, що це за явище — через поєднання емоційного тексту та фактів, створити загальне уявлення про репресоване покоління митців.

Картка 1 (заголовок):

Що таке «Розстріляне Відродження»?

Це покоління українських митців, які в 1920-х роках створювали унікальну культуру, але в 1930-х їх знищили сталінські репресії.

Вони могли б змінити українську літературу, театр, кіно та мистецтво.

Але режим змусив їх замовкнути...

Картка 2:

1920-ті — золотий час української культури

Після революції 1917 року культура України отримала коротку свободу.

Молоді митці творили мистецтво світового рівня.

Українська мова звучала в театрі, кіно, літературі.

Це був період авангарду й пошуку.

Але цей розквіт тривав недовго...

Картка 3:

Чому вони стали ворогами режиму?

Для Сталіна незалежна українська культура була загрозою.

Митці:

— думали і писали українською,

— створювали нерадянське мистецтво,

— популяризували національну ідентичність.

За це їх називали «ворогами народу».

Картка 4:

Репресії 1930-х

1933–1937 роки стали вироком для цілого покоління.

Сотні були заарештовані, засуджені, розстріляні.

Їхні твори знищували. Імена — викреслювали.

Картка 5:

Що ми втратили?

Ми втратили покоління, яке могло змінити країну.

Їхні книги не стали бестселерами.

Їхні п'єси не вийшли на сцену.

Їхні імена на роки зникли з історії.

Але сьогодні ми можемо повернути їхню спадщину.

Картка 6 (підводка):

▢ Наступний пост: **Чому саме їх знищили?**

2. Перші жертви репресій

Формат: caption-video (5 карток / кадрів відео)

Завдання: розповісти про перші хвили арештів, символічні події та трагічні долі окремих митців, що стали знаковими.

Картка 1 (заголовок):

Перші жертви.

Історія великої тиші, що почалася з одного пострілу.

Картка 2:

1929 рік.

Радянська влада починає “полювання” на українську інтелігенцію.

Справа “СВУ” — вигадана, але наслідки справжні.

Арешти митців, вчених, викладачів.

Страх заповнює вулиці Харкова, Києва, Львова.

Картка 3:

1933 рік.

Серед загальної тривоги Микола Хвильовий стріляє собі в серце.

Його крик:

“Якщо революція пожирає своїх дітей — я не хочу цього бачити.”

Після цієї смерті — більше ніхто не відчував себе в безпеці.

Картка 4:

1934–1936 роки.

Арешти тривають — вже не поодинці, а масово.

Поет, актор, художник могли бути сусідами в одній камері.

Всі чекали вироку. І всі — мовчали.

Картка 5 (кульмінація):

1937 рік. Сандармох.

У холодних карельських лісах за кілька днів розстріляли понад 100 українських митців.

Серед них — Лесь Курбас, Микола Куліш, Валер'ян Підмогильний.

Покоління, що мало змінити країну, стерли пострілами в потилицю.

Але пам'ять сильніша за смерть.

Підпис до публікації:

Від перших арештів до братських могил.

Історія про те, як страх і зрада знищували культуру.

Ми пам'ятаємо тих, кого намагалися стерти.

Хештеги:

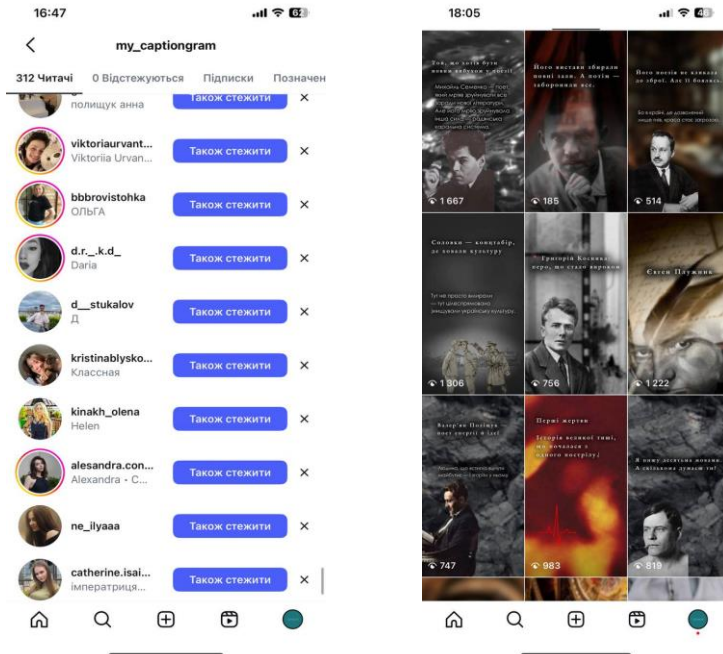
#РозстрілянеВідродження #ПершіЖертви #ІсторіяУкраїни #Сандармох

#МиколаХвильовий #ЛесьКурбас #ВалерянПідмогильний #Пам'ятаємо #Репресії

Скріншоти з Instagram

Мета: продемонструвати, як виглядає реалізований контент безпосередньо на платформі.

ДОДАТОК А

my_captiongram ▾ ●

Незламні

Розстріляне Відродження 📖

15

464

0

дописи

читачі

за ким стежить користувач

Важливе мовою Instagram

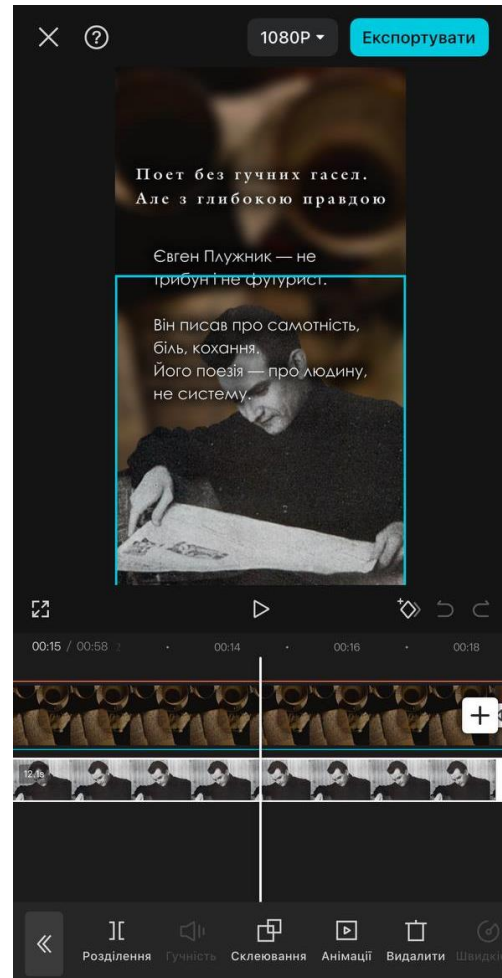
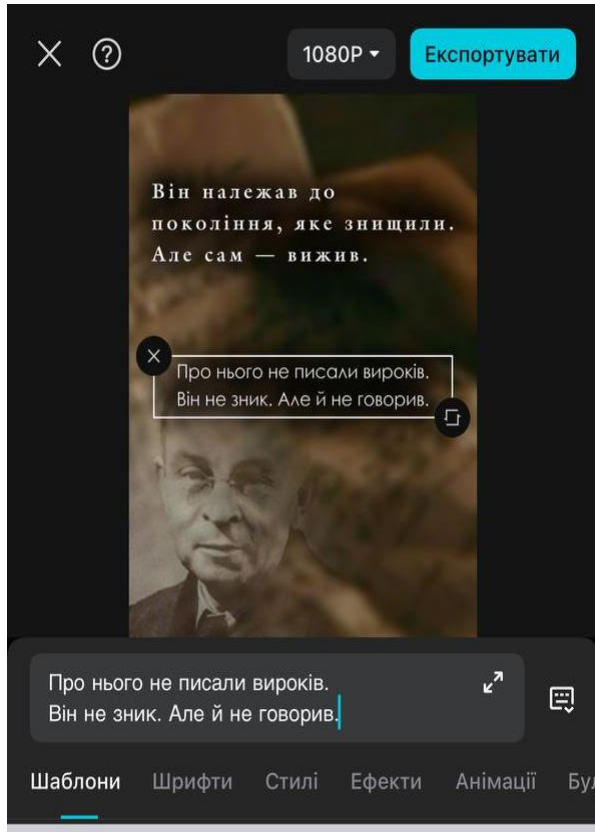
Освітній цикл про митців, яких знищив тоталітаризм

Проект бакалаврської роботи

Приклади дизайнів (процес створення)

ДОДАТОК Б

Програми, які використовувались:

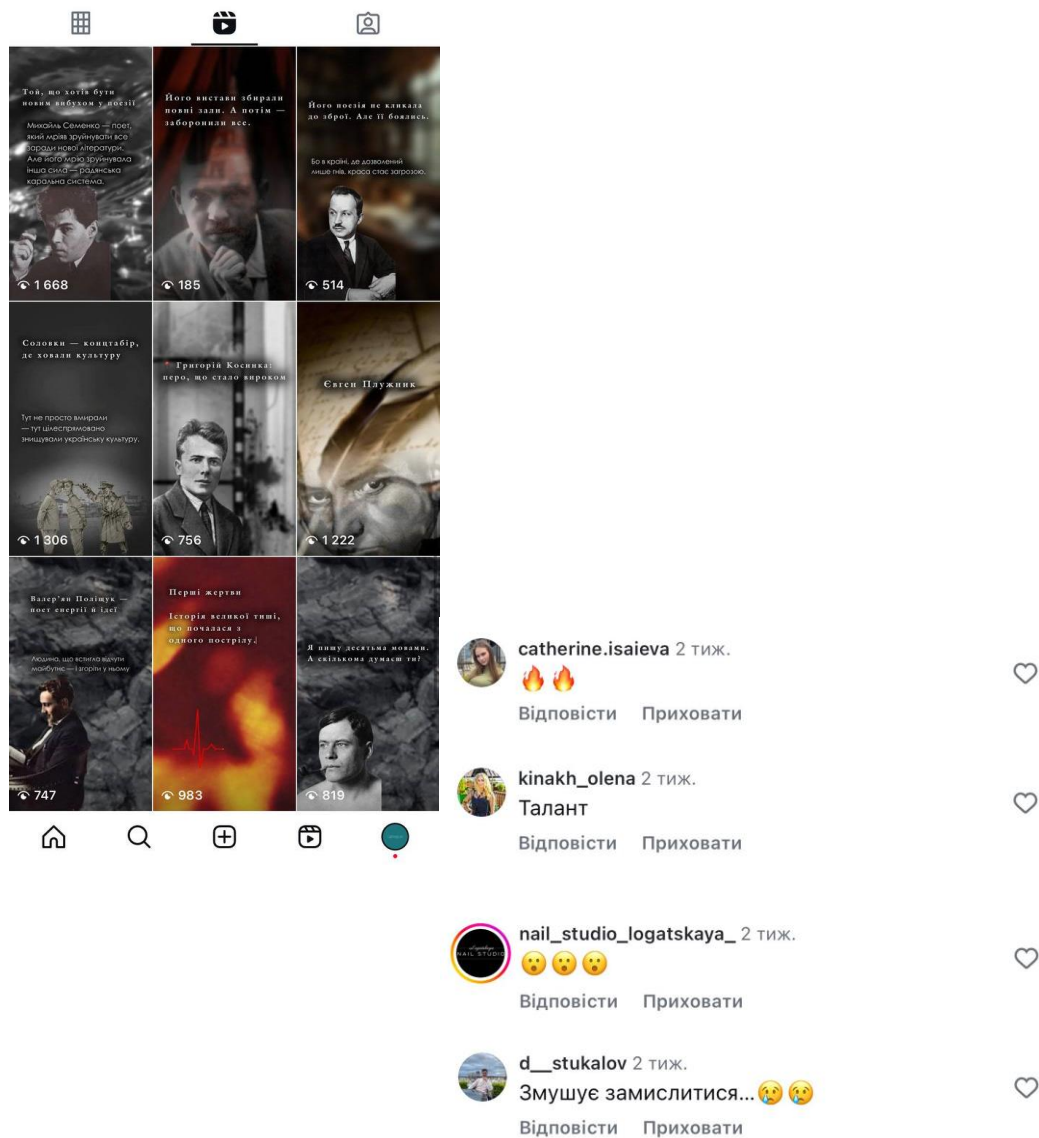
- **Canva Pro** — для створення каруселей, обкладинок, заголовків.
- **CapCut / InShot** — для монтажу caption-відео.
- **Photoshop** — для ретушування архівних зображень.
- **Notion + Google Docs** — для планування та написання.

Взаємодія з аудиторією (реакції, охоплення)

Акаунт @my_captiongram за період реалізації зібрав понад 500 підписників.

Окремі пости та відео набирали від 200 до 3000 переглядів, аудиторія активно залишає коментарі, зберігає пости та ділиться ними в сторіс. Найбільший резонанс викликали публікації про Хвильового, Курбаса та caption-відео про перші репресії.

ДОДАТОК В

Плани подальшого розвитку

Проект не завершується після 21 посту. У майбутньому заплановано:

- продовження рубрики #хто_вони — нові постаті митців;
- розширення формату: IG-вікторини, Stories із цитатами, інтерактиви;
- колаборації з культурними та освітніми ініціативами (музеї, освітні канали);
- відеоінтерпретації поезії Розстріляного Відродження;
- запуск освітнього гайду: «Як говорити про репресованих митців в Instagram».

V. АНОТАЦІЯ

Ісаєва К.Ю.

«РОЗСТРІЛЯНЕ ВІДРОДЖЕННЯ МОВОЮ INSTAGRAM:
ПРОСВІТНИЦЬКИЙ МЕДІАПРОЄКТ “КЕПШЕНГРАМ”»

Ключові слова: Розстріляне Відродження, Instagram, просвітництво, візуальна комунікація, соціальні мережі, цифрова історична пам'ять, карусель, caption-відео.

Проект «Кепшенграм» — це освітній медіацикл в Instagram, присвячений висвітленню теми Розстріляного Відродження через сучасні інструменти візуального сторітелінгу. Мета проекту — повернути у публічний простір постаті українських митців 1920–1930-х років, знищених тоталітарною системою.

У проекті поєднано журналістські стандарти, історичну достовірність та емоційно залучену подачу. Контент поділений на логічні блоки — вступ, особистості, механізми репресій, наслідки — і представлений у вигляді каруселей, коротких відео, візуальних есе.

Реалізовано понад 20 публікацій. Акаунт активно взаємодіє з молодого аудиторією, поєднуючи освіту з креативною подачею. Формат має потенціал застосування у сфері освіти, журналістики та культурної комунікації.

ANNOTATION

Isaieva K.Y.

«THE EXECUTED RENAISSANCE IN THE LANGUAGE OF INSTAGRAM:
THE EDUCATIONAL MEDIA PROJECT “KEPSHENGRAM”»

Keywords: Executed Renaissance, Instagram, media education, visual storytelling, social networks, cultural memory, carousels, caption video.

“Kepshengram” is an educational media cycle on Instagram, dedicated to covering the history of the Executed Renaissance — the generation of Ukrainian cultural figures repressed in the 1930s.

The aim of the project is to revive the memory of these artists and introduce them to a new generation through accessible, visually rich storytelling.

The content includes a series of carousels, caption videos and creative publications grouped into four thematic blocks: introduction, personalities, mechanisms of repression, and consequences.

Over 20 posts have been published. The account interacts with young users, combining historical content with emotional and visual tools. The format is promising for further use in education, journalism and digital heritage initiatives.